

Annandag Pingst

1 Årg. Ev. Joh. 6:44-47

I.N.J

"Andens vind över världen" är den närmast poetiska rubriken för Annandag Pingst! Men frågan är väl om vi känner något av den – "pingstvinden"? Är det "drag" i vår svenska kyrka och i kristenheten världen över? Eller är det mest stiltje i det andliga?

Vi kan ju vemodigt konstatera, att antalet kristna i Sverige och Europa stadigt minskar. Allt färre samlas till gudstjänst vid de allt färre gudstjänstillfällen som erbjuds. Kunskap om kristen tro är låg och att leva ett kristet liv är fullständigt främmande för den största delen av svenskarna idag. Så *"Andens vind över världen"*, det tycks stanna vid poesi. Var är "draget"? I Afrika, Sydamerika och Asien, där växer antalet kristna. Och det kan vi ju i och för sig glädja oss åt. Men här?

Är det som med mitt bredband där hemma på Hantverksgränd, som legat nere i fem dagar, p.g.a. driftsstörningar och inte kommit tillbaka ännu fastän "tekniker arbetar på att lösa problemet"? Vad är egentligen tecknet på att Anden verkar och att det finns andligt liv överhuvudtaget?

Som jag sade, det handlar om "drag", men inte riktigt så som vi kanske tror. När vi hör ordet "drag", då tänker vi nog på något storartat, ungefär som på den första pingstdagen som vi hörde om i epistelläsningen i går, då Lukas berättar om hur det *"hördes ett dån från himlen som av en stormvind"*, som *"fyllde hela huset"* och hur *"tungor som av eld"* föll över apostlarna (Apg. 2:2-3). Men "ljud- och ljusspel" är inte ett säkert tecken på att Anden är "på G"? Nej, det är ett annat "drag" det handlar om, det som Jesus talar om i evangeliet idag, där han säger: *"Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom"*. Det är ju det som är Andens *huvuduppgift*, inte det *extraordinära*, utan att föra människor till Jesus. Precis som Luther säger i sin utmärkta förklaring till den tredje trosartikeln: "Jag tror att jag inte av eget förnuft eller egen kraft kan tro på Jesus Kristus, in Herre, eller komma till honom, utan den helige Ande har kallat mig genom evangelium, upplyst mig med sina gåvor, samt helgat och behållit mig i en rätt tro".

Det "draget" upphör aldrig! I varje tid "drar" Anden människor till Jesus. Om det blir fler eller färre, ja, det är inte vår sak – utan Guds. Jesus säger ju uttryckligen att det är *Fadern* som drar – visserligen genom Anden – men på hans befallning, efter hans vilja och på det sätt som han vill. Vi kan inte organisera fram en väckelse eller framkalla andligt liv. Vi kan inte ens – som de välsignade teknikerna på Telia som försöker åtgärda problemen med bredbandet därhemma – trixa, mixa

och fixa i det andliga. Men har nu Fadern, genom Anden, fått fatt i oss och dragit oss till Jesus, då är det fyra saker vi får påminna oss!

Det första är att *lita på Gud!* Han sänder ut sin Ande – vare sig för tidigt eller för sent – utan när tiden är den rätta. Och att det kommer väckelsetider igen, det gör det alldeles säkert, även om vi inte vet när! Gud vill ju, som Jesus säger i vårt evangelium, att *"alla skall bli hans lärjungar"*. Med andra ord, får vi lita på att Gud har ställt det så, att det alltid är möjligt för en människa, att *"räddas och komma till insikt om sanningen"* (1 Tim. 2:4). Och när det verkligen blir väckelse, vad är det som säger att den måste ske på ett uppseendeväckande sätt, som på den första pingstdagen? Jag tror faktiskt att en väckelse kan gå ske mycket stilla, ungefär som när man vaknar på morgonen efter en lång natts sömn. Man bara inser: Jesus lever! Han är här och man både känner och bekänner Andens dragningskraft!

Det andra är att be, be envist och ihärdigt om den helige Ande. Varför? Jo, Jesus säger ju i Luk. 11:13 – och det är uppmuntrande – att vår Fader i himmeln inget hellre vill, än *"ge helig ande åt dem som ber honom?"* Alltså: Be om helig Ande, i ditt eget liv, i vår församlings liv här i Skummeslöv och Laholm, i vårt folk och i vår värld! Be enkelt och rakt på sak: *"Kom, du helige Ande!"*.

Det tredje är att visa trohet och det även om vår familj, våra vänner, grannar och arbetskamrater, tycker att vi är allt bra knepiga som tror på Jesus och går i kyrkan. Dölj inte din tro! Var frimodig! Du behöver kyrkan och kyrkan behöver dig! Sätt söndagens gudstjänst högt upp på din prioriteringslista! Och glöm inte: Det är aldrig majoriteten som avgör om en sak är rätt eller inte! Och det viktigaste: Kristus är här! I sitt Ord och i sina sakrament! Och att vara kristen är ju, som vi förstår av vårt evangelium, att *"komma"* till Jesus och låta sig *"dras"* till honom.

Det fjärde och sista jag vill lyfta fram är detta: Vila i din väntan! Du väntar på det andliga genombrottet, på att få känna och uppleva Anden i ditt liv - men istället känner du dig kraftlös, svag och tilltufsad! Så bra, skulle jag vilja säga! En sådan som du är älskad av den helige Ande! Han gillar verkligen dig! Han är till för sådana som du. Just i din tomhet och din vanmakt är han som allra närmast. Det är det märkliga med den helige Ande, han kan göra som mest med dig, när du känner som minst! Så därför: *"Vila i din väntan!"*. Det är tro det. Och som Jesus säger, den som tror *"har evigt liv"*.

Avslutningsvis: Andens vind över världen är inte som en storm, som en tromb eller en orkan. Det sker mycket i det fördolda, som det mänskliga förnuftet inte kan greppa eller se. Människor dras av Anden till Jesus i tid efter annan – ibland fler, ibland färre. Andens vind kan ibland vara lika stilla som andningen. För att människor skall komma till tro behöver han inte flåsa, storma eller dåna! Nej,

Anden kommer lika gärna som en vindfläkt eller som den ”stilla susningen”. Var så säker!

För att sammanfatta: Lita på Gud, be att Anden kommer till dig, visa trohet, och framför allt: vila i din väntan. Det är ju *Guds Andes vind* det handlar om. Den står utom vår kontroll. Precis som Jesus säger i Joh. 3:8, och med de orden vill jag sluta: *”Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far”*. Amen.

Psalmer: 53, 646, 52, 2 v 3–4
Skummeslov, 2024-05-20